

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.17/2026/7. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2026. május 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2026. január 30. napján kihirdetett, 3.B.17/2026/10. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát 4-4 (négy)-(négy) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a Tatabányai Törvényszék Gazdasági Hivatalának bűnjelszáma helyesen Bj.szám1.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 15.380,- (tizenötezer-háromszáznyolcvan) forint bűnügyi költség megfizetésére a vádlott köteles.

I n d o k o l á s

[1] A Tatabányai Törvényszék a 2026. január 30. napján – bíróság elé állítás keretében – megtartott tárgyalás alapján Terhelt1 vádlottat testi sértés büntette (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat) miatt 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a börtönbüntetésből legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a lefoglalt bűnjel további sorsáról, elrendelte a Tatabányai Járásbíróság 7.Bpk.648/2025/4. számú büntetővégzésével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtását, és a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés súlyosítása, míg Terhelt1 vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.43/2026/1-IV. számú átiratában a súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezést helyes indokaira tekintettel fenntartva az enyhítést célzó védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Megállapította, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott (Be. 583. § (3) bekezdés a) pont, Be. 590.§ (3) bekezdés). Rámutatott arra, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartotta, az általa megállapított tényállás megalapozott és a bűncselekmény minősítésére is törvényesen került sor. A

büntetés kiszabás körében további súlyosító körülményként kérte értékelni, hogy a sértett a bántalmazás következtében a lép eltávolítása miatt az immunrendszer fenntartásában jelentős szerepet betöltő szervét veszítette el, melynek jelentőségét a sértett hajléktalansága is növeli, és ezen körülmény a vádlottnál egyúttal maradandó fogyatékoságot is eredményezett. A vádlott előéletére figyelemmel az ügyészség szerint a súlyosító körülmények az irányadó középértékhez közelítő büntetés és ahhoz igazodó mellékbüntetés kiszabását indokolják, ezért a fellebbviteli főügyészség az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának súlyosítását, egyebekben a bűnösségi körülmények kiegészítésével az ítélet helybenhagyását indítványozta.

[4] Terhelt1 vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában az enyhítést célzó jogorvoslati kérelmét továbbra is fenntartotta, mivel álláspontja szerint a büntetés kiszabása körében a törvényszék a rendelkezésre álló tényeket és enyhítő körülményeket nem megfelelő súllyal értékelte. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság helyesen tárta ugyan fel az enyhítő körülményeket, azonban azokat a védő szerint nagyobb nyomattal kell a vádlott javára értékelni. A fellebbviteli főügyészség átiratára reagálva kiemelte, hogy nem értékelhető súlyosító körülményként, hogy a lép eltávolítása jelentőségét a sértett hajléktalansága növeli, hiszen nincs bizonyíték arra, hogy a sértett ellátása akadályokba ütközne, és a sértett hajléktalansága megszűnése a jövőben nincs kizárva, így egy kedvező életkörülmény esetében ez már nem fogja a sértettet korlátozni. Mindezek alapján a védő az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[5] A nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásban benyújtottakat fenntartva az elsőfokon kiszabott büntetés jelentősebb mértékű súlyosítását indítványozta a vádlott terhére rótt bűncselekmény elkövetési magatartására és az okozott eredményre figyelemmel. Elismerte, hogy volt ugyan némi sértetti közrehatás, azonban ennek a súlya nem lehet akkora, hogy kiegyenlítse a vádlott által okozott sérelemnek a nagyságát, hiszen a sértett maradandó fogyatékoságot is szenvedett a lépeltávolítással, ezért álláspontja szerint a különös részi minimumnál súlyosabb büntetés kiszabása indokolt.

[6] Terhelt1 vádlott védője a perbeszédében az enyhítést célzó fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakat továbbra is fenntartotta, csupán az abban utóbb észlelt elírásokat pontosította.

[7] Terhelt1 vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában sajnálatát fejezte ki, és ismét bocsánatot kért az elkövetett cselekmény miatt, az életét szeretné ezután rendbe tenni és beteg édesapja ápolásában segédkezni.

[8] Az ítéltábla a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezést alaposnak találta az alábbiak okán.

[9] Minthogy a bejelentett fellebbezések kizárólag az alkalmazott büntetés ellen irányultak, vagyis a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjának rendelkezésén alapultak, a Be. 590. § (3) bekezdése rendelkezésének értelmében az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül (korlátozott felülbírálat).

[10] Ennek keretében megvizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdésében foglaltakat, amelynek során megállapította, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna. Az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bíróság elé állításra vonatkozó külön eljárási szabályok megtartása mellett, ennek során a Be. 607.§ (1), 608.§ (1), illetőleg 609.§ (1) bekezdéseiben részletezett, hatályon kívül helyezést

megalapozó eljárási hibát nem vétett, okszerűen foglalt állást a terhelt büntetőjogi felelőssége tárgyában is.

[11] A fellebbezés jogalapjára (tartalmára) figyelemmel a Be. 591. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének a megalapozottsága nem volt vizsgálható, ennélfogva az általa megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt [Be. 591. § (1) bekezdés]. A tényálláshoz kötöttség okán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem egészítheti ki, nem helyesbítheti, azonban a javítás körébe eső elírások vagy számítási hibák minősítést érdemben nem érintő kiküszöbölésére lehetőség volt a Be. 453. § (6) bekezdés alapján. Erre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolását az alábbiak szerint javítja ki:

[12] Az ítélet [1] bekezdésében rögzített ügyészi feljegyzés száma helyesen NF.625/2025/23., Terhelt1 autóvillamossági **műszerész** szakképzettséggel rendelkezik ([2] bekezdés). A sértett neve sértett1, a vádlott és a sértett hajléktalantársa pedig **Név1** volt.

[13] Ennek alapulvételével végezte el a törvényszék a Be. 590. § (5) bekezdésének b), c) és d) pontján alapuló további vizsgálatot, amelynek eredményeképpen megállapította azt is: a tényállásban rögzítettek figyelembevételével az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére.

[14] A vádlott által megvalósított bűncselekmény jogi minősítése is törvényes, az ahhoz fűzött jogi indokolás is helytálló.

[15] A büntetés kiszabása során a törvényszék teljeskörűen feltárta a terhelt javára és terhére értékelhető körülményeket. A bünteteskiszabás másodfokú felülbírálata során az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által számbavett enyhítő és súlyosító körülményekre, azonban azokat a törvényszék nem súlyuknak megfelelően értékelte.

[16] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, igazodik a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[17] A büntetés céljának a szem előtt tartása - mint bünteteskiszabási elv - törvényi megfogalmazás azt jelenti, hogy a generális és a speciális prevenció együttesen látják el társadalomvédelmi feladatukat, köztük a törvény sorrendet nem állít fel. A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez igazodó büntetés figyelemmel van a konkrét bűncselekménynek a cselekmény következményeitől nagy mértékben függő társadalomra veszélyességének fokára, az elkövető előéletében rejlő társadalomra veszélyessége mértékére; azt a bűnösség fokával összefüggésben a bűncselekmény indítéka és célja is befolyásolhatja.

[18] Fontos hangsúlyozni, hogy Terhelt1 vádlott jelen eljárás tárgyát képező cselekményét nem sokkal a vele szemben meghozott büntetővégzés jogerőre emelkedését követően követte el, a próbaidő számítása épphogy elkezdődött. A büntetővégzés tényállásából az is látható, hogy Terhelt1 vádlott konfliktushelyzetben annak megoldására az erőszakot választja valamilyen eszköz alkalmazása mellett, mely a személyében rejlő fokozottabb társadalomra veszélyességét igazolja. Helytállóan utalt a törvényszék az enyhítő körülmények körében a sértetti közrehatás enyhítő szerepére, azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy a sértett, még ha meg is bocsátott a vádlottnak, az elszenvedett ütések következtében maradandó fogyatékoságot szenvedett, annak következményeit élete végéig viselni kénytelen.

[19] A vádlott terhére rótt bűncselekmény büntetési tételkerete 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, ekként a 80. § (2) bekezdés alapján számítandó középérték 5 év volt,

ahogyan arra a törvényszék is helytállóan rámutatott. A feltárt enyhítő körülmények alapján okszerűen tért el az elsőfokú bíróság az irányadó középértéktől a vádlott javára, különös figyelemmel arra, hogy segítséget hívott a sértettnek, és ezzel megmentette az életét, azonban a súlyosító körülmények jellege és súlya a középértéktől egy nagyobb mérvű eltérést nem tesznek lehetővé. Mindezekre tekintettel a kiszabott fő- és mellékbüntetés súlyosítása szükségszerű volt, a speciális és generális prevenció érdekében szigorúbb jogalkalmazói fellépés volt indokolt a terhelt által megvalósított bűncselekmény nagyobb tárgyi súlyára, a vádlott személyiségében rejlő fokozottabb társadalomra veszélyességre, illetve a bűnösségi körülmények másodfokú eljárásban megfelelő nyomatékkal való értékelése alapján.

[20] Az ítéltábla mindezek figyelembevételével szükségesnek találta az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás tartamának megváltoztatását, és a fő- és mellékbüntetés időtartama 4-4 évben történő megállapítását, mely a másodfokú bíróság álláspontja szerint az a joghátrány, amely a szükséges és arányos, biztosítja a büntetési célok elérését, megfelel a generális és speciális prevenció elvárásainak is.

[21] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek, a lefoglalt bűnjelről való rendelkezés körében észlelt csupán kisebb pontatlanságot, melynek helyesbítése vált szükségessé.

[22] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az előterjesztett fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülés keretében elbírálván a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartama vonatkozásában megváltoztatta, egyebekben a törvényszék elsőfokú ítéletének rendelkezéseit – amelyek törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdésében foglaltak szerint helybenhagyta a lefoglalt bűnjel számának pontosítása mellett.

[23] A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta előzetes fogvatartásban töltött időt az ítéltábla a Btk. 92. § (1) bekezdés alapján a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította a Btk. 92. § (2) bekezdésének figyelembevételével, továbbá a Be. 613. § (1) bekezdésében foglaltak szerint megállapította a másodfokú büntetőeljárásban felmerült bűnügyi költség összegét, és rendelkezett annak a vádlott által történő viselése tárgyában is a Be. 574. § (1) bekezdése alapján.

Győr, 2026. május 28.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Papp Krisztina s.k.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2026. január 30. napján kihirdetett, 3.B.17/2026/10. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. május 28.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke